

Mál nr. 110/2020**M og
V1 vegna ábyrgðartryggingar A og
V2 vegna ábyrgðartryggingar B****Ágreiningur um bótaábyrgð vegna líkamstjóns sem M varð fyrir hinn 4.11.2018.****Gögn.**

Málskot mótttekið 26.03.2020 ásamt fylgiskjölum 1-9.

Bréf V1, dags. 30.03.2020.

Bréf V2, dags. 08.04.2020 ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Í málskoti er atvikum lýst svo að M hafi, hinn 4. nóvember 2018, er hún var á leið frá bílastæði við verslunarmiðstöð og að inngangi hennar, fallið fram fyrir sig með þeim afleiðingum að hún slasaðist. Orsök slyssins hafi verið sú að búið var að fræsa upp og hálfsteypa í hluta gönguleiðar að inngangi sem hafi valdið því að töluverður hæðarmunur var á yfirborði göngustígsins. Engar merkingar eða varúðarskilti hafi verið til staðar til að vara við aðstæðum.

M telur að A, sem rekstraraðili verslunarmiðstöðvarinnar og/eða B sem framkvæmdaáðili beri ábyrgð á tjóni hennar enda hafi verið um óforsvaranlegar aðstæður að ræða og A og/eða B borið skylda til að tryggja öryggi vegfarenda á þessu svæði. V2 hafi tekið fram að það sé venjubundin framkvæmd hjá B að merkja svæði sem þessi með keilu en ekki liggi fyrir að það hafi verið gert. Eftir slys M hafi hins vegar verið settar upp grindur til að vara við umferð um svæðið sem bendi óhjákvæmilega til þess að merkingum hafi verið ábótavant á slysdegi. Máli sínu til stuðnings vísar M til laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum og dómaframkvæmdar.

V1, sem var váttryggjandi A á tjónsdegi, tekur í bréfi sínu til nefndarinnar fram að B hafi séð um framkvæmdir á svæðinu og að arkitektastofan C hafi séð um eftirlit með þeim. Á þeim aðilum hafi hvílt sú skylda að sjá til þess að rétt væri staðið að merkingum á framkvæmdasvæðinu. Þannig hafi það ekki verið á ábyrgð A að sjá um að rétt væri staðið að merkingum og hafi A ekki haft vitneskju um að þeim væri ábótavant. Er bótaskylda því hafnað þar eð ósannað sé að tjón M verði rekið til saknæmrar háttsemi A eða starfsmanna þess eða annarra atriða er A beri ábyrgð á.

Í bréfi V2, sem var váttryggjandi B á tjónsdegi, til nefndarinnar er framkvæmdum lýst svo að fræst hafi verið ofan af steyptri gangstétt og svo steyppt í sárið með mismunandi gerðum/litum af steypu og olíumalbiki til að prófa mismunandi útfærslur. Á tjónsdegi hafi verið búið að malbika hluta fræsta svæðisins. 2,5 sentimetra stallur hafi verið á fræsta svæðinu meðfram akstursleið og ætla megji að mishæð milli fræsta svæðisins og þess svæðis sem búið var að malbika hafi einnig verið 2,5 sentimetrar. Að sögn B hafi keilur (ein eða fleiri) verið settar niður á áberandi hátt á fræsta svæðið. Grindum hafi svo verið bætt við síðar að beiðni A. Þá tekur V2 fram að ekki séu til ljósmyndir af aðstæðum eins og þær voru á tjónsdegi, en slys M hafi átt sér stað um helgi þegar starfsmenn B voru ekki að störfum. Ljósmyndir sem M hafi lagt fram séu teknar síðar, þegar verkið hafi verið lengra komið, og séu ekki lýsandi fyrir aðstæðum eða merkingar svæðisins á slysdegi. Aðilum beri því ekki saman um hvort merkingar hafi varað við aðstæðum, en B haldi því fram að svæðið hafi verið merkt með keilu(m) sem sé venjubundið við þessar aðstæður. M beri hins vegar sönnunarbyrðina fyrir að svo hafi ekki verið og slík sönnun hafi ekki tekist. Hafnar V2 bótaskyldu enda megji rekja slys M til óhappatilviljunar og ekkert liggi fyrir um að það verði rakið til saknæmrar háttsemi B, starfsmanna þess eða atvika sem B beri ábyrgð á.

Álit.

Samkvæmt framansögðu veltur hugsanleg bótaábyrgð á því hvort hæðarmismunur á umræddu svæði hafi verið til þess fallinn að valda hættu og þá hvort varað hafi verið við þeim aðstæðum með tilhlýðilegum hætti, en M telur að engar merkingar hafi verið til staðar. Fallast verður á það með V1 að A, rekstraraðili umræddrar verslunarmiðstöðvar, beri ekki ábyrgð á mögulegri vanrækslu hvað þetta varðar. Þannig verður að líta svo á að með því að ráða B sem verktaka til verksins og fela C að

hafa eftirlit með framkvæmdum hafi A uppfyllt þær skyldur sem á því hvíldu hvað þetta varðaði. Í málinu er ekki gerð krafa á hendur C, en samkvæmt framansögðu er bótaskylda úr ábyrgðartryggingu A hjá V1 ekki fyrir hendi.

Í bréfi V2 til nefndarinnar segir að framkvæmdir hafi enn staðið yfir á tjónsdegi og að ætla megi að allt að 2,5 sentimetra mishæð hafi verið á mótum malbiksins og þess svæðis sem ekki var búið að steypa í. Auk þess hafi verið aflíðandi brún við enda fræsta svæðisins næst innganginum og 2,5 sentimetra stallur á fræstu svæði meðfram akstursleið. Rétt er að miða við þessa lýsingu V2 og B á aðstæðum á slysdegi þrátt fyrir að nokkurt misræmi sé milli hennar og fyrri yfirlýsinga. Er því miðað við að 2,5 sentimetra mishæð hafi verið á umræddri gönguleið, sem liggur frá bifreiðastæði og að inngangi verslunarmiðstöðvarinnar. Að mati nefndarinnar eru slíkar aðstæður til þess fallnar að valda hættu og bar framkvæmdaaðila því að vara við þeim með viðhlítandi hætti, sér í lagi þar sem um fjölfarinn stað er að ræða.

Í bréfi V2 til nefndarinnar kemur þá fram að appelsínugular keilur (ein eða fleiri) hafi verið settar niður á fræsta svæðið á áberandi hátt. M heldur því hins vegar fram, eins og áður segir, að engar merkingar hafi verið fyrir hendi. Sá sem telur annan aðila bera skaðabótaábyrgð á tjóni sínu ber sönnunarbyrði fyrir því að atvik séu þess eðlis að skilyrði skaðabótaskyldu séu uppfyllt. Engin vitni virðast hafa orðið að umræddu atviki, né liggja fyrir nefndinni ljósmyndir er sýni aðstæður á tjónsdegi. Gegn staðhæfingu B um að merkingar, er hafi varað við umræddri mishæð, hafi verið til staðar, og án frekari gagna er sýni fram á hið gagnstæða hefur M ekki tekist að sýna fram á að tjón hennar verði rakið til saknæmra athafna eða athafnaleysis B, starfsfólks þess eða atvika sem B ber ábyrgð á. Er bótaskylda því ekki fyrir hendi.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V1 eða úr ábyrgðartryggingu B hjá V2.

Reykjavík, 23. júní 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.